

۱۱۹ - ای دو بنده صادق در گاه احدیت

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۱۹ - ای دو بنده صادق در گاه احدیت

ای دو بنده صادق در گاه احدیت، شمس حقیقت چون از صبح احدیت اشراق بر آفاق نمود بینایان بوجد و طرب آمدند و در ظلّ علم منشور محشور گردیدند و نعره و اطربا و فریاد یابشری بر آوردند. الحمد لله شب فراق منتهی شد و صبح وصال دمید یار پنهان آشکار گشت و دلبر آفاق عرض دیدار نمود یوسف رحمانی شهره بازار شد و جمال رحمان شاهد انجمن آفاق گردید. اما نابینایان ممنوع شدند محروم گردیدند مقهور شدند محبوب گردیدند و فریاد این الشمس الطالعة بر آوردند.

“حقّ عیان چون مهر رخشان آمده حیف کاند در شهر کوران آمده”

باری زلزله در ایران افتاد و این ایام ولوله در آفاق بلند شد لهذا در بسیط زمین غلغله ظهور نور مبین است و عالم آفرینش در حرکت و جنبش. با وجود این غافلان ایران تا بحال بیدار نشدند و سر از بالین نادانی برنداشتند. پس همتی نمائید تا از بیهوشی بهوش آیند و از ملکوت ابهی آهنگ سروش بشنوند و از خاموشی برهند و به تهلیل و تکبیر و تقدیس و تسبیح حضرت بیچون پردازند. شما شکر کنید خدا را که چنین گوهر آبداری یافتید و روی از غیر حقّ تافتید و جمال موعود را شناختید و علیکمالبهاء الابهی.

ORIGINAL

AUDIO